

72- Truyện Tỳ-kheo-Ni Thiện Ái Lúc Sinh Ra Tự Nhiên Có Các Thức Ăn Uống

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại vườn trúc Ca-lan-đà, trong thành Vương xá.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả tên là Tu-già, có vô lượng tài sản, vật báu, không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng, nàng sinh được một bé gái. Khi sinh ra bé ấy đã nói được, trong nhà tự nhiên đầy đủ các thức ăn uống. Cha mẹ bé gái thấy vậy nghĩ rằng đó chẳng phải là người mà là quỷ Tỳ-xá-xà, nên sợ sệt chẳng dám gần gũi.

Lúc ấy bé gái thấy cha mẹ tỏ vẻ lo sợ, nên chấp tay nói kệ cho mẹ nghe:

*Mong mẹ nghe lời con
Nay con nói lời thật
Chẳng phải Tỳ-xá-xà
Cũng chẳng phải quỷ khác,
Mà con là người thật
Do hạnh nghiệp tạo nên
Do nhân duyên nghiệp lành
Được quả báo như vậy.*

Lúc ấy cha mẹ nghe con nói kệ, trong lòng vui mừng khôn xiết, liền ẵm bồng, cho bú và nuôi dưỡng, nhân đó đặt tên con là Thiện Ái.

Thiện Ái thấy cha mẹ vui mừng, liền chấp tay thưa cha mẹ:

–Xin cha mẹ hãy đi thỉnh Đức Phật và các Tỳ-kheo Tăng để cúng dường giúp con.

Cha mẹ liền nghe lời con đi thỉnh Đức Phật và các Tỳ-kheo Tăng để cúng dường với đầy đủ các thức ăn uống. Cúng dường xong, Thiện Ái ở trước Phật sinh lòng khát ngưỡng muốn nghe pháp. Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho Thiện Ái nghe. Tâm ý được mở tỏ, nàng liền chứng quả Tu-đà-hoàn.

Thiện Ái dần dần khôn lớn, một hôm xin cha mẹ xuất gia nhập đạo. Vì thương con nên cha mẹ cô không nỡ ngăn cản, bèn dẫn con đến chỗ Phật xin Phật cho Thiện Ái được xuất gia nhập đạo.

Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo-ni!

Tóc trên đầu Thiện Ái tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Tỳ-kheo-ni, siêng năng tu tập, chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người tôn kính.

Một hôm, Thế Tôn dẫn đầu một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo, đi giáo hóa chúng sinh tại một nước khác. Khi đến một khoảng đồng trống, thì đã đến giờ ăn.

Đức Phật bảo Tỳ-kheo-ni Thiện Ái:

–Cô có thể bày các món ăn uống cúng dường Đức Phật và các Tỳ-kheo Tăng không?

Đức Phật nói xong, Thiện Ái liền cầm lấy bát Phật tung lên hư không, lúc ấy tự nhiên các thức ăn uống chứa đầy trong bát. Cứ như thế, Thiện Ái lần lượt cầm lấy bát của một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo tung lên hư không cũng được đầy đủ các món ăn.

Lúc bấy giờ, A-nan thấy việc ấy, khen là sự chưa từng có, bèn bước đến bạch Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Đức Thế Tôn, Tỳ-kheo-ni Thiện Ái đời trước đã gieo trồng phước đức gì, mà nay lại có khả năng làm được việc kỳ diệu như thế, các món ăn uống hễ muốn là có ngay; lại gặp Đức Thế Tôn, được xuất gia đắc đạo?

Đức Phật bảo A-nan:

–Thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiền kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp.

Một hôm, Đức Phật Ca-diếp đắp y, ôm bát dẫn đầu các Tỳ-kheo vào thành khát thực. Theo thứ lớp đến nhà một vị đại trưởng giả, trong nhà sắm sửa các món ăn ngon để đãi khách. Trong khi khách chưa đến, một cô gái hầu thấy Đức Phật và chúng Tăng đang đứng ngoài cửa, cô không nói cho ai biết, mà tự mình lấy các món ăn uống để cúng dường hết cho Đức Phật và chúng Tăng.

Sau đó khách đến, trưởng giả mới bảo cô hầu lấy thức ăn ra.

Cô hầu đáp:

–Thưa trưởng giả, hôm nay có Đức Phật và chúng Tăng đến khát thực và đứng ngoài cửa, nên con đã lấy các thức uống ăn cúng dường hết rồi.

Trưởng giả nghe xong, sinh tâm vui mừng và nói với cô hầu:

–Hôm nay ta đã gặp được ruộng phước. Người đem thức ăn cúng dường, thật lòng ta vui không sao nói được. Bây giờ ta cho con được yêu cầu điều gì tùy ý.

Cô hầu đáp:

–Nếu trưởng giả cho phép tùy theo ý con, xin cho con xuất gia nhập đạo.

Vị trưởng giả liền bằng lòng cho cô xuất gia làm Tỳ-kheo-ni. Trong một vạn năm người hầu ấy siêng năng tu tập, không hề xao lãng. Khi qua đời, vị ấy không sa vào đường ác; thường được sinh lên các cõi trời, cõi người, các thức ăn uống hễ muốn liền có ngay.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người hầu nữ lúc bấy giờ, nay chính là Tỳ-kheo-ni Thiện Ái. Do vì lúc đó, người hầu nữ đã tinh tấn siêng năng giữ giới, nên nay được gặp Ta, xuất gia đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M